

עת"א 19131/11/14 - חסן דינו שווקי נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 14-11-19131 דינו שווקי נ' ועדת השחרורים ואח' 23 דצמבר 2014
לפני:
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט צבי דותן כב' השופט
ד"ר שמואל בורנשטיין

הוועتر	חסן דינו שווקי'
נגד	1. ועדת השחרורים
המשיב	2. היועץ המשפטי לממשלה

nocchim:

הוועטר ובא כוחו עו"ד נאעמנה

ב"כ המשיב 2 עו"ד אפרת רותם

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

הוועטר מרצה עונש מאסר ראשוני במשך 28 חודשים בגין ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה, קשרת קשור לפשע, שיבוש מהלכי משפט והזק בדין נושא ת"פ 12-07-39649 (בית משפט מחוזי ירושלים) והוא מלון על החלטת המשיבה 1 (להלן: "המשיבה") מיום 14.10.30 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בתנאי תוכנית מרכז אל אמל הכללת שיחות פרטניות וקבוצתיות וסDNA לשליטה בנסיבות).

ב"כ הוועטר טוען בכתב העירה ובטייעונו בפניינו, כי שגתה הוועדה, בדעת רוב של חברי הוועדה וכנגד החלטת י"ר הוועדה, אשר לא התחשבה בתפקודו החובי של העותר במהלך מאסרו, כפי שבא לידי ביטוי בהיותו אסיר תומך, בהודאותו ביצוע העבירה, בהיותו משלב בחינוך ובהיעדר מידע מודיעיני רלוונטי בכל הקשור לסיכון שנובע ממנו.

ב"כ הוועטר טוען, כי לא נפתח לעוותר במהלך מאסרו תיק פלילי או דו"ח משמעת, וגם דו"חות גורמי הטיפול לגביו הם

עמוד 1

ב"כ העוטר הציג בפנינו במהלך הדיון הסכם סולחה שנערך בין משפחת העוטר למשפחה קורבן העירה נושא מסרו בהשתתפות מספר שיח'ים ומשכר, הוכחה בפני הוועדה, כמו גם בפנינו, קיום הסכם סולחה שמצדיק את שחרורו המוקדם של העוטר בהיעדר מסוכנות.

ב"כ המשפט 2 תומכת בדעת רוב חברי הוועדה לדוחות את בקשת העוטר לשחרור על תנאי עד שישולב בהליך טיפולו ויוכח הסכם הסולחה, וטענת בכתב התגובה, כי העובدة שהעוטר היה משוחרר במהלך ההליך המשפטי לא רלוונטית לשאלת מסוכנותו לציבור באמ' ישחרר על תנאי, ומצבעה על העובدة כי העוטר לא הפнос את הפסול במעשו, מתקשה לקחת אחריות עליהם, ובהיעדר הליך טיפולו בין כותלי בית הסוהר, אותו לא עבר העוטר, לא ניתן לשחררו על תנאי.

ב"כ העוטר הציג בפנינו במהלך הדיון פניה שפנה ל��ינת האסירים בכלל מעשיהם בבקשתו לשלב את העוטר במהלך טיפולו, והיא השיבה כי כאשר Tipatcha קבוצה חינוכית או טיפולית התואמת את צורכי העוטר, תבחן התאימות להשתלב בה.

עוין בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה, כי רוב חברי הוועדה ראו את המכשול בפני שחרורו של העוטר על תנאי, מעבר להוכחת הסכם הסולחה שהוצע בפניהם ובפנינו, בעובדה שהעוטר לא עבר הליך טיפולו בין כותלי בית הסוהר, והם סברו כי מין הרاءו לעכב את שחרורו המוקדם עד שייעבור הליך זהה.

חברי הוועדה אימצו את עמדת גורמי הטיפול בעוטר במהלך מסרו, כפי שהוצגה בדו"ח הסוציאלי שהוא בפניהם וצורף בכתב התשובה לפיו העוטר מתקשה לראות את אחריותו למעשה, אך הוא מגלה מוטיבציה ונכונות לעبور תהליך טיפולו שטרם עבר במהלך מסרו.

עמדת זו של גורמי הטיפול אינה עומדת בפני עצמה, אלא גם כך היא הערכת גורמי הטיפול במרכז אל אמל, אשר הסכימו לקבל את העוטר במהלך טיפולו בפיקוחם.

AINENO מקלים ראש בהתנגדותו החיובית של העוטר במהלך מסרו וביתר הנתונים החיוביים כפי שהוצגו בפנינו ובפני הוועדה על ידי ב"כ העוטר, אך אף אלו סבירים, כפי שישبورם גורמי הטיפול בכלל, גורמי רשות'א שהיו מוכנים לבדוק את התאימותו של העוטר לתוכנית שיקומית בפיקוחם במידה והוא ישתלב בטיפול במהלך מסרו, וכפי שסבירו חברי הוועדה כי לא ניתן לשחרר את העוטר על תנאי בטרם יעבור הליך טיפולו לו הוא זkidon.

חזקת על גורמי הטיפול בכלל שילבו את העוטר במהלך טיפולו לו הוא מתאים במועד מוקדם ככל האפשר, בהתחשב בתקופת מסרו הנותרת של העוטר.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודיע היום א' טבת תשע"ה, 23/12/2014 במעמד ב"כ הצדדים והעוטר.

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט

צבי דותן, שופט

אברהם טל, נשיא
אב"ד